

DEC. IVNII IUVVENALIS SATYRAE.

SATYRA PRIMA.

ARGUMENTVM.

In hac Satyra causas suas exponit Poëta cur Satyras scribat, dicitque primo tanta esse, & tam monstrofa vrbis Romae scelera, vt difficile sit Satyram non scribere; deinde nefandas Romanorum libidines, adulteria, veneficia, fraudes, luxuriam, sordes, & infinita pene alia flagitia particulariter flagellat. Verum cum periculosum esse sentiat in viuos stili suz aciem stringere, eosque nude, & aperte iugulare, stat demum sententia quid in mortuos concedatur, periculum facere, atque ita sub mortuorum nominibus, viuos callide & caute vellicat.

Semper ego auditor tantum? [nunquamne
reponam,
Vexatus toties rauci Theseïde Codri?
Impune ergo mihi recitauerit ille togatas,
Hic Elegos? impune diem consumpserit ingens
Telephus? aut summi plena iam margine libri
Scriptus & in tergo necdum finitus Orestes?
Nota magis nulli domus est sua, quam mihi lucus
Martis, & Aeoliis vicinum rupibus Antrum
Vulcani. Quid agant venti; quas torqueat umbras
Aeacus; vnde alius furtivae deuehat aurum
Pelliculae: quantas iaculetur Monychus ornos;
Frontonis platani, conuulsaque marmora clamant
Semper, & assiduo ruptae lectore columnae.
Expectes eadem a summo, minimoque poëta.

A

Et